

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 3.3.2008
KOM(2008) 124 slutlig

2008/0050 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om utsläppande på marknaden och användning av foder

{SEK(2008) 275}
{SEK(2008) 276}

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Allmän bakgrund

Djurproduktionen står för närmare hälften av jordbruksproduktionen inom EU, och foder är den största utgiften för unionens 5 miljoner djuruppfödare. Marknadsförhållandena för foder har en avgörande inverkan på djuruppfödningsektorns konkurrenskraft. En annan viktig bransch är husdjursfoder, som regelbundet köps av över 60 miljoner hushåll. Sammanlagt har EU:s foderindustri en årlig omsättning på närmare 50 miljarder euro, och då är foderråvarubranschen inte inräknad.

Märkning av foder har två syften, dels genomförande av lagstiftningen, spårbarhet och kontroll, dels att informera konsumenten. Då den är försäljarens viktigaste verktyg för att kommunicera med köparen bör märkningen vara så enkel och tydlig som möjligt. De obligatoriska kraven bör kontrolleras mot vad som är nödvändigt för att genomsnittskonsumenten ska kunna göra ett informerat val. Märkning av livsmedel bör ses som en typ av användarinformation. Försäljning av foder för lantbruksdjur är numer en verksamhet mellan företag.

Förslagets syfte

Projektet ingår i kommissionens förenklingsprogram. Målet är att konsolidera, revidera och modernisera direktiven om avyttring och märkning av foderråvaror och foderblandningar samtidigt som den höga livsmedels- och fodersäkerhet som uppnåtts inom EU bibehålls. Förenklingen av befintliga bestämmelser får inte medföra en försämring av djurskyddet. Förslaget ska leda till rättslig tydlighet och harmoniserat genomförande samtidigt som den inre marknadens funktion underlättas. För att öka EU:s konkurrenskraft inom foder- och jordbrukssektorn ska de tekniska bestämmelserna förenklas och onödiga administrativa hinder avlägsnas. Foderanvändare ska också få möjlighet att göra informerade val utan att vilseledas.

Ytterst är syftet med att förteckna foderråvaror att se till att den inre marknaden kan fungera smidigt genom att konsumenten får tydlig och korrekt information. Vad gäller godkännandeförfarandena är syftet att säkerställa att kraven för godkännande innan en produkt släpps ut på marknaden är proportionella mot den risk produkten innebär samt att säkerställa att nya foderråvaror har en specifikation som tydligt anger vad de kan användas till. För foderblandningar ska innovation och konkurrenskraft ökas genom att onödiga märkningskrav avskaffas. Vad gäller husdjursfoder är målet att förbättra märkningen så att konsumenten inte vilseleds.

Befintliga bestämmelser på området

I rådets direktiv 79/373/EEG fastställs bestämmelser för avyttring av foderblandningar. En särskild typ av foderblandning är foder avsedda för särskilda näringsbehov ("dietfoder"), som regleras genom rådets direktiv 93/74/EEG. Rådets direktiv 96/25/EG innehåller allmänna bestämmelser för avyttring och användning av foder. I rådets direktiv 82/471/EEG fastställs saluföringsbestämmelser för s.k. bioproteiner (vissa produkter som används i djurfoder) som används som foderråvara. Vidare fastställs i rådets direktiv 93/113/EG bestämmelser om användning och saluföring av enzymer, mikroorganismer och beredningar av dessa i djurfoder. I artikel 16 i rådets direktiv 70/524/EEG, som bortsett från denna artikel har upphävts, fastställs bestämmelser för märkning av fodertillsatser som ingår i foderblandningar.

Dessa rättsliga bestämmelser genomförs genom kommissionens direktiv 80/511/EEG om tillstånd i vissa fall för saluföring av foderblandningar i oförseglade förpackningar eller behållare, kommissionens direktiv 82/475/EEG om fastställande av gruppbezeichnungar för råvaror som får användas vid märkning av foderblandningar till sällskapsdjur, kommissionens direktiv 94/39/EG om upprättande av en förteckning över användningsområden för djurfoder för särskilda näringsbehov samt kommissionens beslut 2004/217/EG om antagande av en förteckning över varor som inte får avyttras eller användas som foder ("negativlistan").

Förslaget innebär att alla ovan nämnda bestämmelser förenklas, uppdateras och moderniseras.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Förslaget ligger i linje med kommissionens initiativ för bättre lagstiftning och med Lissabonstrategin. Tonvikten ligger på att förenkla förfarandet, minska den administrativa bördan och förbättra livsmedelsindustrins konkurrenskraft, samtidigt som man säkerställer livsmedelssäkerhet, bibehåller en hög nivå på folkhälsoskyddet och beaktar globala aspekter.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

Samråd med berörda parter

Åsikter från medlemsstaterna, företrädare för tredjeland och övriga intressenter har sedan 2002 inhämtats genom samråd, vid möten och genom bilaterala kontakter.

2003 gav kommissionen i uppdrag åt en extern konsult att genomföra en studie av översyn av vissa delar av foderlagstiftningen. Slutrapporten hade titeln *Assessment of the possible adoption of a new proposal recasting legislation on feed labelling and amending the authorisation/withdrawal procedure for some categories of feed materials* och lades fram i juni 2004.

I november 2005 inledde kommissionen ett interaktivt samråd med allmänheten för att samla in information om möjliga effekter av de viktigaste ändringar av den befintliga lagstiftningen som hade föreslagits.

I januari och februari 2007 hölls paneldiskussioner med medlemsstaterna inom ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, med Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och med de intressenter som företräds i rådgivande gruppen för livsmedelskedjan, djurhälsa och växthälsa. Samråd har också hållits med medlemsstaterna om delar av förslaget till ny lagstiftning vid två heldagsmöten med arbetsgruppen i juni och juli 2007.

Konsekvensbedömning

För var och en av de viktiga politiska åtgärder som föreslås i förslaget till förordning har olika alternativ, från upphävande (avreglering) till att behålla nuvarande bestämmelser eller komplettera med nya åtgärder för att delegera ansvaret till intressenter (samreglering), undersökts med avseende på vilka ekonomiska, sociala och miljömässiga följder de får för olika intressenter och myndigheter.

Kommissionen har gjort en konsekvensbedömning, och rapporten läggs fram som ett arbetsdokument från kommissionen tillsammans med detta förslag. Den finns även att läsa på http://ec.europa.eu/food/food/animalnutrition/labelling/index_en.htm

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Förslaget innebär att en förordning från Europaparlamentet och rådet som reglerar utsläppandet på marknaden och användningen av foder antas. Förordningen ska ersätta befintlig lagstiftning på området och innebär en förenkling och modernisering av bestämmelserna i syfte att säkerställa att användare och konsumenter får lämplig information, samtidigt som man säkerställer att den inre marknaden fungerar smidigt och folkhälsan skyddas.

Rättslig grund

Artikel 37 och artikel 152.4 i EG-fördraget.

Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig eftersom gemenskapen inte är ensamt behörig på det område förslaget gäller.

Medlemsstaterna kan av följande skäl inte i tillräcklig utsträckning själva uppnå målen för förslaget:

Huvudsyftet med gemenskapsåtgärderna är att fastställa villkor för avyttring och användning av foder inom EU, då detta är något som inte kan göras av medlemsstaterna själva om den inre marknaden ska fungera smidigt. Erfarenheten visar att skillnader i hur direktiv genomförs i olika medlemsstater utgör hinder för en harmoniserad inre marknad, dvs. för den fria rörligheten för foder. Dessutom har EU rätt att agera för att förbättra det europeiska jordbrukets produktivitet och inkomster genom enhetliga produktionsförutsättningar.

Enskilda åtgärder i medlemsstaterna kan leda till varierande nivåer på foder- och livsmedelssäkerheten och dessutom skapa osäkerhet bland konsumenterna. Helt harmoniserad lagstiftning om avyttring av foder kommer att minska behovet av att återkalla foder när risker uppstår.

Åtgärder på EU-nivå är berättigade för att den inre marknaden ska fungera effektivt för avyttring och användning av foder med avseende på den europeiska fodersektorns och animalieproduktionens konkurrenskraft. Dessutom är harmoniserade bestämmelser i foderanvändarnas intresse, då dessa behöver korrekt information.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Förslaget innebär harmonisering av bestämmelserna för saluföring och användning av vissa foder och bidrar därigenom till en fungerande fodersektor inom EU. De föreslagna åtgärderna har granskats och förväntade fördelar och nackdelar har jämförts, hela tiden med bibehållen foder- och livsmedelssäkerhet i åtanke. På respektive område har det vidare undersökts att de konkreta åtgärder som föreslås inte innebär orimligt stor eller omotiverad administrativ börda.

Avsaknad av harmonisering skulle innebära att nationella saluförings- och produktionsbestämmelser bibehålls. Den administrativa bördan minskas.

Val av regleringsform

Föreslagen regleringsform: En förordning

Förenkling är ett väsentligt inslag i förslaget, och förordningar anses normalt vara lämpade för detta då alla berörda måste efterleva samma bestämmelser (kommissionens meddelande om en strategi för förenkling av lagstiftningen, KOM(2005) 535).

Av nedanstående skäl skulle en annan typ av rättsakt inte vara lämplig.

Gemenskapen har utarbetat omfattande krav för avyttring och användning av foder. Dessa fastställs i flera olika direktiv som hänvisar till och överlappar varandra. Detta beror på att bestämmelserna antagits punktvis som svar antingen på den inre marknadens behov eller på gemenskapens mål att öka foder- och livsmedelssäkerheten. Detta har lett till en rad olika bestämmelser som inte längre har något rättfärdigande.

Dessutom har genomförandet av de olika direktiven i medlemsstaterna lett till att villkoren för saluföring inte är harmoniserade. Detta innebär hinder för handeln på den inre marknaden, något som framkommit i flera fall vid EG-domstolen. Problemet med olika klassificering av vissa foder är något som ständigt sysselsätter företag och myndigheter, även domstolarna. En enhetlig klassificering kan inte komma till stånd så länge gemenskapsbestämmelserna är i form av direktiv.

Slutligen har de olika ändringar av direktiven som gjorts utformats på ett sådant sätt att medlemsstaterna i princip inte hade något manöverutrymme vid genomförandet, och fungerade på så sätt mer som förordningar än direktiv. Syftet var just att undvika olika tillämpningar i medlemsstaterna. Gemenskapslagstiftningen på djurfoderområdet har utformats på detta sätt i flera år, då företagen och ofta även medlemsstaterna efterlyste rättslig tydlighet.

En ny omfattande förordning skulle följaktligen medföra konsekvens och tydlighet inom EU:s hela fodersektor.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

Förenkling

Åtgärden innebär en förenkling av lagstiftning, administrativa förfaranden för myndigheter – EU:s eller nationella – och för privata aktörer.

Att avskaffa onödiga möjligheter för medlemsstaterna att avvika från de allmänna bestämmelserna och istället formalisera avvikelser som gjorts av god anledning så att de blir obligatoriska gör lagstiftningen enhetligare och ökar insynen för alla berörda. Ordalydelsen kommer att uppdateras och göras tydligare.

Förslaget ingår i kommissionens löpande program för förenkling och i dess arbetsprogram för 2007, referens 2007/SANCO/004.

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)

Förslaget berör Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och bör därför omfatta detta.

Närmare redogörelse för förslaget

Kapitel 1 – Inledande bestämmelser

Bestämmelserna för avyttring och användning av foderråvaror och foderblandningar ska säkerställa foder- och livsmedelssäkerhet och samtidigt utgöra en modern marknadsmiljö för intressenterna. Befintlig övergripande lagstiftning och särlagstiftning på relaterade områden måste respekteras. Det är nödvändigt med tydliga definitioner av olika typer av foder för att uppnå målen.

Kapitel 2 – Allmänna bestämmelser

Allmänna säkerhets- och märkningskrav ska fastställas för allt foder. Särskilda skyldigheter för tillverkare och andra foderföretag fastställs för att möjliggöra ordentlig kontroll av och säkerhetsåtgärder för foder.

Kommissionen ska ha befogenhet att underhålla och uppdatera en förteckning över foderråvaror som inte får släppas ut på marknaden.

Kapitel 3 – Utsläppande på marknaden av särskilda typer av foder

Renhetskriterier för foderråvaror ska fastställas, och för att göra det möjligt att skilja foderråvaror från andra typer av foder ska kommissionen ha rätt att utfärda riktlinjer.

Det är särskilt viktigt med ett klargörande för tilläggsfoder av den maximala tillåtna andelen fodertillsatser.

Bestämmelserna för foder avsedda för särskilda näringsbehov (dietfoder) ska behållas, och det ska finnas möjlighet att uppdatera förteckningen över tillstånd genom kommittéförfarandet, vid behov efter samråd med Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet.

Kapitel 4 – Märkning, presentation och förpackning

De allmänna märkningsbestämmelserna för foderråvaror och foderblandningar ska säkerställa att märkningen är korrekt och lämplig. Det måste klargöras vem som ansvarar för att märkningen är korrekt. Påståenden som görs måste kunna beläggas vetenskapligt om kontrollmyndigheterna begär det.

De allmänna obligatoriska märkningskraven ska vara desamma för foderråvaror och foderblandningar. Uppgifter om fodertillsatser ska grundas på en säkerhetsklassificering. För husdjursfoder krävs viss flexibilitet för att undvika att konsumenten förvirras av märkningen.

Lämpliga specifika och obligatoriska märkningskrav ska fastställas för foderråvaror, foderblandningar och dietfoder.

Foderanvändare ska ha rätt att begära kompletterande information utöver den som måste anges i märkningen.

För förorenat foder ska särskilda märkningskrav fastställas.

Undantag från de grundläggande och särskilda märkningskraven ska bygga på tidigare positiva erfarenheter.

Det ska också fastställas en ram för frivillig märkning av foderblandningar för livsmedelsproducerande djur och för husdjursfoder.

Vad gäller förpackning av foder ska det, under vissa omständigheter, vara möjligt att beviljas undantag från kravet att foder bara får saluföras i slutna behållare.

Principerna för märkning ska även gälla presentation av och reklam för foder.

Kapitel 5 – Gemenskapsförteckning över foderråvaror och riktlinjer för god märkningspraxis

En mer uttömmande förteckning över foderråvaror med ordentlig produktidentifikation skulle vara till nytta vad gäller insynen på marknaden. Utarbetandet av en sådan förteckning bör delegeras till intressenterna, då dessa bäst vet vilka produkter som bör prioriteras och vilken detaljgrad som är lämplig för en sådan lista, och då en sådan förteckning inte har något inflytande på fodersäkerheten.

Då det finns tidigare positiva erfarenheter av utarbetande av branschriktlinjer för god hygienpraxis för foder, och då intressenterna har ett berättigat intresse av att bidra till arbetet, bör de uppmuntras att utarbeta gemenskapsriktlinjer för god märkningspraxis som en del av den frivilliga märkningen.

Kommissionen ska delta i utarbetandet av den frivilliga gemenskapsförteckningen och riktlinjerna genom att ge råd när så behövs och godkänna det slutliga arbetet. Alla berörda intressenter ska ges möjlighet att delta i utarbetandet av dessa hjälpmedel.

Kapitel 6 – Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

De åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta förslag till förordning bör antas i enlighet med förfarandet i rådets beslut 1999/468/EG.

Märkningen av förblandningar enligt artikel 16 i förordning 1831/2003 ska ändras för att åtgärda vissa inkonsekvenser.

Bilagor: Tekniska bestämmelser för märkning av foder ska fastställas för att tillhandahålla nödvändiga specifikationer. Hit hör konkreta obligatoriska och frivilliga uppgifter om märkning av foderråvaror och foderblandningar. Dessutom måste bestämmelser för kontroll av märkning fastställas.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om utsläppande på marknaden och användning av foder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 och artikel 152.4 b,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande³,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁴, och

av följande skäl:

- (1) Strävan efter en hög skyddsnivå för människors och djurs hälsa är ett av de grundläggande målen med livsmedelslagstiftningen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska livsmedelsmyndigheten och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁵. Genom den förordningen inrättades också från jord till bord-perspektivet, där foder definieras som ett känsligt första steg i början av livsmedelskedjan.
- (2) Foder kan delas upp i foderråvaror, foderblandningar, fodertillsatser och foderläkemedel. Bestämmelserna för marknadsföring av fodertillsatser fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser⁶, och bestämmelser för foderläkemedel finns i rådets direktiv

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ EUT C [...], [...], s. [...].

⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

⁵ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 575/2006 (EUT L 100, 8.4.2006, s. 3).

⁶ EUT L 268, 18.10.2003, s. 29. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 378/2005 (EUT L 59, 5.3.2005, s. 8).

90/167/EEG av den 26 mars 1990 om fastställande av villkor för framställning, utsläppande på marknaden och användning av foderläkemedel inom gemenskapen⁷.

- (3) Befintlig lagstiftning om avyttring och användning av foderråvaror och foderblandningar, även husdjursfoder, dvs. rådets direktiv 79/373/EEG av den 2 april 1979 om saluföring av foderblandningar⁸, rådets direktiv 93/74/EEG av den 13 september 1993 om foder för särskilda näringsbehov⁹, rådets direktiv 96/25/EG av den 29 april 1996 om avyttring och användning av foderråvaror¹⁰ samt rådets direktiv 82/471/EEG av den 30 juni 1982 om vissa produkter som används i djurfoder¹¹ ("bioproteiner"), bör uppdateras. Då dessa direktiv ersätts är det även nödvändigt att ersätta kommissionens direktiv 80/511/EEG av den 2 maj 1980 om tillstånd i vissa fall för saluföring av foderblandningar i oförseglade förpackningar eller behållare¹².
- (4) Som en följd av att direktiv 79/373/EEG ersätts bör även rådets direktiv 93/113/EEG av den 14 december 1993 om användning och saluföring av enzymer och mikroorganismer och preparat av dessa i djurfoder¹³ ersättas. Vidare medför upphävandet av direktiv 79/373/EEG att artikel 16 i rådets direktiv 70/524/EEG, som fortsatt att gälla efter det att direktiv 70/524/EEG upphävts genom förordning (EG) nr 1831/2003 behöver ersättas med bestämmelser för märkning av fodertillsatser i foderblandningar.
- (5) Då vatten inte omfattas av definitionen av foder i gemenskapens livsmedels- och foderlagstiftning, och inte heller saluförs som djurfoder, bör denna förordning inte omfatta bestämmelser för vatten som används som djurfoder. Foderbranschens användning av vatten täcks istället av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 av den 12 januari 2005 om fastställande av krav för foderhygien¹⁴.
- (6) Utöver de krav för foder som fastställs i artiklarna 15 och 16 i förordning (EG) nr 178/2002 och i artikel 4 i förordning (EG) nr 183/2005 bör det fastställas särskilda säkerhets- och saluföringsbestämmelser som ska gälla foder för icke livsmedelsproducerande djur.
- (7) Foderföretagens ansvar fastställs i artiklarna 17, 18 och 20 i förordning (EG) nr 178/2002. De artiklarna omfattar inte foder för icke livsmedelsproducerande djur. Senare tids erfarenhet har visat att sådana foder kan undergräva foder- och livsmedelssäkerheten. De ovan nämnda artiklarna måste därför utökas till att även omfatta foder för icke livsmedelsproducerande djur.

⁷ EGT L 92, 7.4.1990, s. 42.

⁸ EGT L 86, 6.4.1979, s. 30. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁹ EGT L 237, 22.9.1993, s. 23. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

¹⁰ EGT L 125, 23.5.1996, s. 35. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003.

¹¹ EGT L 213, 21.7.1982, s. 8. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/116/EG (EUT L 379, 24.12.2004, s. 81).

¹² EGT L 126, 21.5.1980, s. 14. Direktivet ändrat genom direktiv 98/67/EG (EGT L 261, 24.9.1998, s. 10).

¹³ EGT L 334, 31.12.1993, s. 17. Direktivet ändrat genom direktiv 97/40/EG (EGT L 180, 9.7.1997, s. 21).

¹⁴ EUT L 35, 8.2.2005, s. 1.

- (8) För att se till att denna förordning efterlevs ska medlemsstaterna göra offentliga kontroller i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd¹⁵. Sådana kontroller bör omfatta såväl obligatorisk som frivillig märkning. För att möjliggöra kontroll av sammanställda data bör det fastställas godtagbara gränser för de värden som anges i märkningen.
- (9) För att underlätta riskhantering avseende fodersäkerhet bör den förteckning över produkter som inte får släppas ut på marknaden i enlighet med kommissionens beslut 2004/217/EG¹⁶ behållas. Att en sådan förteckning finns innebär inte att de produkter som inte står med på den kan betraktas som säkra.
- (10) Skillnaden mellan foderråvaror, fodertillsatser och veterinärmedicinska läkemedel har följder för villkoren för utsläppande på marknaden. Foderråvaror används i första hand för att fylla djurens behov av exempelvis energi, näringsämnen, mineraler eller fibrer. De är normalt inte särskilt väldefinierade kemiskt, med undantag för de grundläggande näringsmässiga beståndsdelarna. Effekter som kan beläggas genom vetenskaplig bedömning och som enbart gäller fodertillsatser eller veterinärmedicinska läkemedel bör undantas från användningsområdena för foderråvaror. Det är lämpligt att utarbeta riktlinjer för åtskillnaden mellan de olika typerna av produkter.
- (11) Definitionen av tilläggsfoder i direktiv 79/373/EEG gav upphov till tillämpningsproblem i flera medlemsstater. För att möjliggöra en enhetlig tillämpning av lagstiftningen bör tilläggsfoder inte innehålla tillsatser över en viss nivå.
- (12) Syftet med direktiv 82/471/EEG var att förbättra tillgången på proteinrikt foder i gemenskapen. Genom direktivet infördes ett godkännandeförfarande före utsläppande på marknaden för bioproteiner. Mycket få nya godkännanden har utfärdats, och bristen på proteinrikt foder är fortfarande uppenbar. Det allmänna kravet på godkännande före utsläppande på marknaden visade sig vara ett hinder, och säkerhetsrisker kunde istället åtgärdas genom förbud för riskprodukter baserat på marknadsövervakning. Om resultatet av en riskbedömning av ett bioprotein var eller är negativt bör avyttring och användning av det förbjudas. Det särskilda kravet på godkännande före utsläppande på marknaden för bioproteiner bör därför avskaffas, vilket skulle innebära att säkerhetssystemet för dessa produkter är detsamma som för alla andra foderråvaror.
- (13) Bestämmelserna i direktiv 93/74/EEG som infördes genom direktiv 94/39/EG om upprättande av en förteckning över användningsområden för djurfoder för särskilda näringsbehov¹⁷ har visat sig fungera bra och bör behållas efter att ha uppdaterats. Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*) bör rådfrågas om sådant foders effektivitet och säkerhet i de fall där det, på grundval av tillgänglig vetenskaplig och teknisk information, finns anledning att tro att användning av fodret i fråga eventuellt inte uppfyller det avsedda näringsmässiga syftet, eller har negativa effekter på djurs eller människors hälsa, miljön eller djurskyddet.

¹⁵ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1. Förordningen ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

¹⁶ EUT L 67, 5.3.2004, s. 31.

¹⁷ EGT L 207, 10.8.1994, s. 20.

- (14) Märkningen är till hjälp vid genomförande av lagstiftningen, spårning och kontroll. Dessutom bör märkning ge den information konsumenten behöver för att kunna välja bäst produkt för sina behov, och märkningen bör vara konsekvent, tydlig och förståelig. Då konsumenten, särskilt djuruppfödarna, inte bara väljer produkt vid försäljningsstället, där de själva kan undersöka förpackningen, bör kraven för märkning gälla inte enbart etiketterna på själva produkterna utan all kommunikation mellan försäljare och köpare. Dessa principer bör även gälla för presentation av och reklam för foder.
- (15) Märkningen består av obligatorisk och frivillig information samt tilläggsinformation. De obligatoriska uppgifterna består av grundläggande märkningskrav och särskilda krav för foderråvaror och foderblandningar samt tilläggsuppgifter för dietfoder.
- (16) Den befintliga principen, enligt vilken endast vissa fodertillsatser måste märkas när de används i foderråvaror och foderblandningar, har visat sig fungera bra. Såväl den klassificering som gjorts enligt förordning (EG) nr 1831/2003, som det faktum att särskilt husdjursägare kan vilseledas av tilläggsmärkning, gör att viss uppdatering och modernisering krävs.
- (17) Som en följd av BSE- och dioxinkriserna infördes 2002 en skyldighet att ange viktprocenten för alla foderråvaror i foderblandningar. Parallellt med detta har livsmedels- och fodersäkerheten förbättrats avsevärt genom förordning (EG) nr 178/2002 och (EG) nr 183/2005 och tillhörande tillämpningsåtgärder, särskilt avseende livsmedels- och foderföretagens ansvar, förbättrad spårbarhet, införandet av HACCP-systemet och riktlinjer för god hygien i foderbranschen. Dessa framsteg, som återspeglas i antalet anmälningar till systemet för snabb varning för livsmedel och foder, gör att skyldigheten att ange viktprocenten av alla foderråvaror som ingår i foderblandningar kan avskaffas. Den exakta procentangivelsen kan vara en frivillig uppgift.
- (18) För att säkerställa att konsumenten får rätt information och inte vilseleds bör den exakta viktprocenten vara en obligatorisk uppgift om en foderråvara framhävs i foderblandningens märkning.
- (19) På de områden där tillverkaren inte är skyldig att ta med vissa uppgifter i märkningen bör konsumenten ha möjlighet att begära ytterligare information. Att ange foderråvaror i foderblandningar med huvudingrediensen först är redan det en viktig uppgift. Med beaktande av den senare tidens utveckling inom gemenskapslagstiftningen som innebär bättre garantier särskilt avseende HACCP, spårbarhet, hygienkrav och utarbetandet av gemenskapsriktlinjer för god hygienpraxis, bör tillverkaren kunna avvisa en begäran om information om det skulle innebära intrång på dennes immateriella rättigheter. Detta skulle inte påverka foder- och livsmedelssäkerheten eftersom behöriga myndigheter har rätt att få uppgift om den exakta procentandelen för respektive foderråvara.

- (20) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/32/EG av den 7 maj 2002 om främmande ämnen och produkter i djurfoder¹⁸ omfattar inte märkning av foder med alltför höga nivåer främmande ämnen. Lämpliga bestämmelser bör därför fastställas.
- (21) Undantag från de allmänna märkningskraven bör vara möjliga i de fall märkningskraven inte är nödvändiga för att skydda människors eller djurs hälsa eller konsumenternas intressen utan innebär onödig administrativ börda för den tillverkare eller det foderföretag som ansvarar för märkningen. Grundat på erfarenheten bör sådana undantag tillåtas för foder som levereras av en jordbrukare till en annan för användning på den senares gård, för små mängder, för foderblandningar som består av högst tre foderråvaror och för blandningar av hela sädeskorn och frön.
- (22) Som en allmän regel bör foderblandningar saluföras i slutna behållare, men även här bör lämpliga undantag kunna göras.
- (23) I del B i bilagan till direktiv 96/25/EG och bilagan till direktiv 82/471/EEG finns förteckningar över benämningar, beskrivningar och märkningsbestämmelser för vissa foderråvaror. Dessa förteckningar underlättar informationsutbyte om produkttegenskaper mellan tillverkare och köpare. Förteckningarna är dock inte uttömmande. Detta innebär att även foderråvaror som inte finns med på förteckningarna kan saluföras. Dessutom har nya foderråvaror inte tagits upp i förteckningarna på flera år vilket innebär att en mindre andel av de råvaror som finns på marknaden omfattas av förteckningarna. Förteckningarna bör utökas särskilt vad gäller nya foderråvaror, då det är i alla berördas intresse att det finns ordentliga produktbeskrivningar att tillgå.
- (24) Tidigare erfarenheter av att engagera intressenterna i arbetet med att fastställa standarder genom gemenskapsriktlinjer för foderhygien har varit enbart positiva. Intressenterna är bättre lämpade än kommissionen att utarbeta en mer omfattande förteckning som är flexiblare och bättre anpassad till användarnas behov. Intressenterna kan då själva bestämma hur mycket arbete de anser det är rimligt att lägga ned på en foderråvaruförteckning. Den befintliga förteckningen över foderråvaror i direktiven 96/25/EG och 82/471/EEG bör utgöra den första versionen av gemenskapsförteckningen över foderråvaror som sedan kompletteras av intressenterna alltefter behov. Det bör vara frivilligt att använda förteckningen, men för att undvika att köparen vilseleds avseende en produkts identitet bör tillverkaren ange huruvida förteckningens beteckningar har använts eller inte.
- (25) Modern märkning underlättar en konkurrensfrämjande marknad där dynamiska, effektiva och innovativa företag kan använda märkningen fullt ut för att sälja sina produkter. Med beaktande av både företagens relationer till varandra vid saluförandet av foder och förhållandet mellan tillverkare och köpare av husdjursfoder kan riktlinjer för god märkningspraxis på dessa två områden vara ett användbart hjälpmedel för att uppnå målen med märkningen. Sådana riktlinjer kan vara en tillämpning av rambestämmelserna för frivillig märkning.

¹⁸ EGT L 140, 30.5.2002, s. 10. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2006/77/EG (EUT L 271, 30.9.2006, s. 53).

- (26) Det är nödvändigt att alla berörda parter involveras om förteckningen och riktlinjerna ska hålla hög kvalitet och bli användbara. För att förbättra användarnas tillgång till korrekt information bör deras intressen särskilt beaktas. Detta kan ske genom att kommissionen godkänner förteckningen och riktlinjerna.
- (27) Eftersom målen för foder- och livsmedelssäkerhet och en smidigt fungerande inre marknad inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (28) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter¹⁹.
- (29) Kommissionen bör få befogenhet att särskilt besluta om produkter som inte får användas som foder, att godkänna foder avsedda för särskilda näringsbehov, att upprätta en förteckning över märkningskategorier för foderråvaror för icke livsmedelsproducerande djur, att ändra förteckningen över frivilliga märkningsuppgifter och att anpassa bilagorna till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Eftersom dessa åtgärder har allmän räckvidd och bland annat syftar till att ändra icke-väsentliga delar av denna förordning måste de antas enligt det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (30) I artikel 16 i förordning (EG) nr 1831/2003 finns bestämmelser för märkning och förpackning av fodertillsatser och förblandningar. Särskilt bestämmelserna för förblandningar har visat sig orsaka praktiska problem vid genomförandet för företagen och behöriga myndigheter. För att åstadkomma en mer konsekvent märkning av förblandningar bör den artikeln ändras.
- (31) Direktiven 79/373/EEG, 80/511/EEG, 82/471/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EEG och 96/25/EG bör därför upphävas.
- (32) Medlemsstaterna bör anta regler om vilka påföljder som ska gälla vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att bestämmelserna genomförs. Påföljderna bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

¹⁹ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1

Inledande bestämmelser

Artikel 1

Syfte

Syftet med denna förordning är att, i enlighet med de allmänna principer som fastställs i förordning (EG) nr 178/2002, harmonisera villkoren för utsläppande på marknaden och användning av foder, så att tillräcklig användar- och konsumentinformation samt en effektiv fungerande inre marknad kan säkerställas.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs bestämmelser för utsläppande på marknaden och användningen av foder inom gemenskapen samt bestämmelser för märkning, förpackning och presentation.
2. Bestämmelserna i denna förordning ska gälla utan att det påverkar följande andra gemenskapsbestämmelser på djurfoderområdet:
 - a) Direktiv 90/167/EEG.
 - b) Direktiv 2002/32/EG.
 - c) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati²⁰.

²⁰ EGT L 147, 31.5.2001, s. 1.

- d) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel²¹.
 - e) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder²².
 - f) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1830/2003 av den 22 september 2003 om spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer och spårbarhet av livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer och om ändring av direktiv 2001/18/EG²³.
3. Denna förordning ska inte vara tillämplig på vatten, vare sig vatten som konsumeras direkt av djur eller som avsiktligt tillsatts foder.

Artikel 3 *Definitioner*

1. I denna förordning ska definitionerna av ”foder”, ”foderföretag”, ”foderföretagare”, ”utsläppande på marknaden” och ”spårbarhet” som fastställs i förordning (EG) nr 178/2002 samt de definitioner av ”fodertillsats”, ”förblandning”, ”processhjälpmedel” och ”dagsbehov” i förordning (EG) nr 1831/2003 gälla.
2. Dessutom gäller följande definitioner:
- a) *livsmedelsproducerande djur*: djur som hålls för att användas som livsmedel, även djur som inte konsumeras direkt men hör till en ras som normalt konsumeras inom gemenskapen.
 - b) *icke livsmedelsproducerande djur*: djur som hålls eller föds upp men inte används som livsmedel, t.ex. pälsdjur, husdjur, laboratoriedjur, zoodjur och cirkusdjur.
 - c) *pälsdjur*: djur som hålls eller föds upp för pälsproduktion och som inte används som livsmedel.
 - d) *husdjur*: djur som är av en ras som matas, föds upp eller hålls, men normalt inte konsumeras av människor inom gemenskapen.

²¹ EGT L 273, 10.10.2002, s. 1.
²² EUT L 268, 18.10.2003, s. 1.
²³ EUT L 268, 18.10.2003, s. 24.

- e) *foderråvaror*: produkter av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung, vars främsta syfte är att uppfylla djurs näringsbehov, i naturligt tillstånd, färska eller konserverade liksom produkter som härletts därur genom industriell bearbetning och organiska eller oorganiska ämnen, med eller utan fodertillsatser, som är avsedda för utfodring av djur, antingen direkt obearbetade eller efter bearbetning, för att framställa foderblandningar, eller som bärare i förblandningar.
- f) *foderblandning*: blandning av foderråvaror, med eller utan fodertillsatser, avsedd att användas som helfoder eller tilläggsfoder för djur.
- g) *helfoder*: foderblandning som genom sin sammansättning ger dagsbehovet av näring.
- h) *tilläggsfoder*: foderblandning bestående av minst en foderråvara med högt innehåll av vissa ämnen men som genom sin sammansättning bara ger dagsbehovet av näring om det ges i kombination med annat foder.
- i) *mineralfoder*: tilläggsfoder som innehåller minst 40 % råaska.
- j) *mjölknäring*: foderblandning som, torr eller efter utspädning med en viss mängd vätska, ges till ungdjur som ett tillägg till eller ersättning för mjölk efter kolostrum eller till kalvar eller lamm avsedda för slakt.
- k) *bärare*: ämne som används för att lösa upp, späda, finfördela eller på annat sätt fysiskt ändra en fodertillsats för att göra den enklare att hantera, applicera eller använda, utan att tillsatsens tekniska funktion ändras och utan att själv ha någon teknisk inverkan.
- l) *särskilt näringsbehov*: syftet att tillfredsställa det särskilda näringsbehovet hos djur vars upptagningsförmåga och ämnesomsättning är eller kan vara tillfälligt eller permanent skadad och som därför behöver foder som är lämpat för dem.
- m) *foder avsett för särskilda näringsbehov*: foder som fyller ett särskilt näringssyfte antingen på grund av sin sammansättning eller den tillverkningsmetod som använts, och som gör att fodret klart skiljer sig från vanligt foder. Foder avsett för särskilda näringsbehov omfattar inte foderläkemedel enligt definitionen i direktiv 90/167/EEG.
- n) *garantitid*: det datum till vilket tillverkaren garanterar att fodret, förutsatt att det lagras på lämpligt sätt, behåller minst de särskilda egenskaper det har.
- o) *varuparti*: produktionsenhet från ett och samma tillverkningsställe som framställts med samma produktionsparametrar, eller ett antal sådana enheter som producerats samtidigt och lagrats tillsammans. En identifierbar mängd foder med gemensamma egenskaper som ursprung, sort, förpackningsmetod, förpackare, avsändare eller märkning.

- p) *märkning*: text, varumärke, märkesnamn, bild eller symbol som beskriver ett foder och som placerats på förpackning, behållare, anslag, etikett, dokument, förslutningsdon eller på Internet och som avser eller åtföljer fodret i fråga.
- q) *etikett*: varje etikett, märke, bild eller annan beskrivning som återges i skrift, tryck, stencil, prägling, relief eller stämpel på en behållare som innehåller foder eller som fästs på denna.
- r) *presentation*: form, utseende eller förpackningsmetod och de förpackningsmaterial som använts för fodret samt det sätt på vilket det förpackats och arrangerats.

Kapitel 2

Allmänna villkor

Artikel 4 *Säkerhets- och saluföringskrav*

1. Vid tillämpning av denna förordning ska artiklarna 15 och 16 i förordning (EG) nr 178/2002 samt artikel 4 i förordning (EG) nr 183/2005 gälla i tillämpliga delar för foder för icke livsmedelsproducerande djur.
2. Foder får endast släppas ut på marknaden och användas om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Det är sunt, äkta, lämpligt för avsedd användning och av god marknadsmässig kvalitet.
 - b) Det har inga direkta negativa effekter på miljön eller djurs hälsa.
 - c) Det är märkt, förpackat och presenteras i enlighet med bestämmelserna i denna förordning, i direktiv 90/167/EEG och i förordning (EG) nr 1831/2003 i tillämpliga delar.
3. Foder ska uppfylla kraven i de tekniska bestämmelserna om orenheter och andra kemiska beståndsdelar i bilaga I.

Artikel 5 *Foderföretagens ansvar och skyldigheter*

1. Vid tillämpning av denna förordning ska artiklarna 17, 18 och 20 i förordning (EG) nr 178/2002 gälla i tillämpliga delar för foder för icke livsmedelsproducerande djur.
2. Fodertillverkare ska göra all information om sammansättning eller påstådda egenskaper hos de foder de släpper ut på marknaden tillgänglig för de myndigheter som ansvarar för offentliga kontroller så att det kan verifieras att informationen i märkningen är korrekt.

Artikel 6

Förbud

1. Foder får inte innehålla eller bestå av material som inte får släppas ut på marknaden för att användas som djurfoder.
2. Med beaktande särskilt av vetenskapliga bevis, den tekniska utvecklingen, anmälningar till systemet för snabb varning för livsmedel och foder och resultat från offentliga kontroller i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004, ska kommissionen anta en förteckning över material som inte får släppas ut på marknaden för att användas som djurfoder.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll som avses i artikel 29.4.

Kapitel 3

Utsläppande på marknaden av särskilda typer av foder

Artikel 7

Fodertypers egenskaper

I enlighet med det förfarande som avses i artikel 29.2 får kommissionen anta riktlinjer för att klargöra skillnaden mellan foderråvaror, fodertillsatser och veterinärmedicinska läkemedel.

Artikel 8

Fodertillsatser i tilläggsfoder

Utan att det påverkar användningsvillkoren i de förordningar där respektive fodertillsats godkänns får tilläggsfoder inte innehålla fodertillsatser som motsvarar mer än 100 gånger det fastställda maxinnehållet i helfoder eller fem gånger maxinnehållet för koccidiostatika eller histomonostatika.

Artikel 9

Saluföring av foder avsett för särskilda näringsbehov

Foder avsett för särskilda näringsbehov får bara saluföras som sådant om det, vid den avsedda användning som godkänts och tagits upp i den förteckning som upprättats i enlighet med artikel 10, har de grundläggande näringsmässiga egenskaper som krävs för respektive näringsändamål.

Artikel 10
Godkännande för avsedd användning

1. Godkännanden för avsedd användning kan beviljas vid ansökan från en person som är etablerad i gemenskapen, eller på begäran av en medlemsstat. En sådan ansökan eller begäran ska lämnas in till kommissionen.
2. Den sökande ska sammanställa en akt där det visas hur fodret fyller det avsedda näringsbehovet och att det inte har någon negativ inverkan på djurhälsa, människors hälsa, miljö eller djurskydd.
3. Kommissionen ska vidarebefordra ansökan och tillhörande dokumentation till övriga medlemsstater.
4. Om kommissionen, på grundval av tillgänglig vetenskaplig och teknisk information, har anledning att tro att användningen av ett visst foder inte fyller det avsedda näringsbehovet eller kan ha negativ effekt på djurhälsa, människors hälsa, miljö eller djurskydd, ska kommissionen inom tre månader skicka ansökningsakten tillsammans med en begäran om bedömning till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*). Myndigheten ska avge ett yttrande inom sex månader från mottagandet av begäran. Denna tidsfrist ska förlängas om myndigheten begär kompletterande information från sökanden.
5. Inom sex månader från det att akten vidarebefordrats till medlemsstaterna eller, i tillämpliga fall, myndigheten avgett sitt yttrande, ska kommissionen anta en förordning för att bevilja eller neka godkännande och upprätta en förteckning i enlighet med artikel 9.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll som avses i artikel 29.4.

6. Den ursprungliga sökanden eller en medlemsstat kan begära att en förtecknad avsedd användning stryks från listan. En sådan begäran ska åtföljas av dokumentation där strykningen motiveras. Kommissionen får också ta initiativ till en strykning om den har tillräcklig information för att sammanställa en akt.
7. Kommissionen ska vidarebefordra akten till medlemsstaterna och till den ursprungliga sökanden för kommentarer. Förfarandet i punkt 4 och 5 ska gälla i tillämpliga delar.

Kapitel 4

Märkning, presentation och förpackning

Artikel 11 *Allmänna principer*

1. Märkning och presentation av foder får inte utformas så att användaren vilseleds
 - a) avseende det avsedda användningsområdet eller fodrets egenskaper, särskilt typ, tillverkningsmetod, identitet, egenskaper, sammansättning, kvantitet, hållbarhet eller den art eller kategori djur fodret är avsett för,
 - b) genom att fodret tillskrivs verkningar eller egenskaper som det inte har, eller genom att det antyds att det har speciella egenskaper när i själva verket alla liknande foder har sådana egenskaper,
 - c) avseende huruvida märkningen gjorts i enlighet med den gemenskapsförteckning och de gemenskapsriktlinjer som avses i artikel 25 och 26.
2. Foderråvaror eller foderblandningar som saluförs i lösvikt eller i ej förslutna förpackningar eller behållare i enlighet med artikel 23.2 ska åtföljas av ett dokument som innehåller alla märkningsuppgifter som enligt denna förordning är obligatoriska.
3. Om foder säljs med hjälp av distanskommunikation enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG²⁴ ska de märkningsuppgifter som enligt denna förordning är obligatoriska vara tillgängliga för köparen när denne gör sin beställning.
4. Ytterligare allmänna märkningsbestämmelser fastställs i bilaga II.
5. Tillåtna avvikelser mellan en foderråvaras eller en foderblandnings värde enligt märkningen, och det värde som framkommer vid offentliga kontroller i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004, förtecknas i bilaga III till denna förordning.

Artikel 12 *Ansvar*

1. Fodertillverkaren är ansvarig för att märkning finns och är korrekt.
2. Om fodret saluförs under ett annat företagsnamn än det livsmedelsföretag som tillverkat fodret är det livsmedelsföretag som saluför fodret som ansvarar för märkningen.

²⁴ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

3. Om deras verksamhet påverkar märkningen ska foderföretagen säkerställa att den information som ges, oavsett hur, uppfyller kraven i denna förordning.
4. Foderföretag som ansvarar för försäljning och distribution, men vars verksamhet inte påverkar märkningen, ska iaktta vederbörlig omsorg för att bidra till att kraven på märkning efterlevs, särskilt genom att inte leverera foder som de, grundat på den information de har, vet eller borde anta inte uppfyller kraven.
5. Foderföretagen ska säkerställa att det inom deras verksamhet är möjligt att vidarebefordra obligatoriska märkningsuppgifter genom hela livsmedelskedjan, så att slutanvändaren i enlighet med denna förordning kan ta del av informationen.

Artikel 13 *Påståenden*

1. Märkning och presentation av foder kan särskilt upplysa om ett visst ämne förekommer i fodret eller inte, om fodret har en särskild näringsegenskap eller funktion, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - a) Påståendet är objektivt, kan kontrolleras av behörig myndighet och kan förstås av användaren.
 - b) Den som ansvarar för märkningen kan, på begäran av behörig myndighet, tillhandahålla vetenskapliga bevis för att påståendet är korrekt, antingen med hjälp av allmänt tillgänglig vetenskaplig information eller genom dokumenterad forskning som gjorts inom företaget. De vetenskapliga bevisen ska vara tillgängliga vid den tidpunkt fodret släpps ut på marknaden.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska påståenden om näringsvärde och hälsofrämjande åtgärder tillåtas om de inte grundar sig på en farmakologisk eller immunologisk åtgärd.
3. Märkning och presentation av foder får inte hävda att fodret
 - a) förebygger, behandlar eller botar sjukdom, eller
 - b) har särskilda näringssyften eller egenskaper andra än de som avses i den förteckning som det hänvisas till i artikel 9.

Artikel 14 *Presentation av obligatoriska märkningsuppgifter*

1. De obligatoriska märkningsuppgifterna ska samtliga vara tydligt placerade på förpackningen, behållaren eller en etikett som fästs på denna, på ett synligt, läsbart och outplånligt sätt på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där fodret släpps ut på marknaden.

2. De obligatoriska märkningsuppgifterna ska vara lätt att hitta och får inte skymmas av annan information. De ska ha en färg, ett teckensnitt och en storlek som inte skymmer eller framhäver delar av informationen, såvida det inte handlar om att varna användaren för något.
3. Specifikationer avseende de krav som fastställs i punkt 1 och 2 kan ingå i de gemenskapsriktlinjer som avses i artikel 26.

Artikel 15

Allmänna obligatoriska märkningskrav

En foderråvara eller en foderblandning får bara släppas ut på marknaden om följande uppgifter ingår i märkningen:

- a) Fodertyp: foderråvara, helfoder eller tilläggsfoder.

För tilläggsfoder kan även beteckningen ”mineralfoder”, ”mjölknäring – helfoder” eller ”mjölknäring – tilläggsfoder” användas om så är lämpligt.

För husdjur andra än katter och hundar kan ”helfoder” eller ”tilläggsfoder” ersättas med ”foderblandning”.
- b) Namn på och adress till det livsmedelsföretag som ansvarar för märkningen.
- c) Företagets godkännandenummer i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 1774/2002 eller artikel 10 i förordning (EG) nr 183/2005, om sådant finns. Om en tillverkare har flera nummer ska det nummer som erhållits under förordning (EG) nr 183/2005 användas.
- d) Varupartinummer.
- e) Nettomängd uttryckt i massenhet för fasta produkter, och mass- eller volymenheter för flytande produkter.
- f) Förteckning över fodertillsatser, med uppgift om namn och innehåll i enlighet med kapitel I i bilaga V eller VI, och utan att det påverkar de märkningsbestämmelser som fastställs i de förordningar där respektive fodertillsats godkänns.
- g) Vattenhalten i enlighet med punkt 6 i bilaga I.

Artikel 16

Särskilda obligatoriska märkningskrav för foderråvaror

1. Utöver de krav som fastställs i artikel 15 ska märkning av foderråvaror också omfatta namnet på råvaran och en obligatorisk beteckning som motsvarar en kategori i förteckningen i bilaga IV.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 får ersättas av de uppgifter som fastställs i den gemenskapsförteckning som avses i artikel 25.
3. Om det namn på foderråvaran som används motsvarar ett av de namn som ingår i den gemenskapsförteckning som avses i artikel 25, men den person som ansvarar för märkningen inte tillämpar bestämmelserna där, ska detta tydligt anges i märkningen.

Artikel 17

Särskilda obligatoriska märkningskrav för foderblandningar

1. Utöver de krav som avses i artikel 15 ska märkning av foderblandningar också omfatta följande:
 - a) Den djurart eller djurkategori som foderblandningen är avsedd för.
 - b) Anvisningar för hur foderblandningen ska användas och vilket syfte den har.
 - c) Om tillverkaren inte är den som ansvarar för märkningen ska följande anges:
 - Tillverkarens namn eller firmanamn och adress.
 - Identifikationsnummer som beviljats enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 183/2005. Om inget identifikationsnummer finns ska ett registreringsnummer, som tilldelas tillverkaren på begäran i enlighet med det format som fastställs i kapitel II till bilaga V till förordning (EG) nr 183/2005, användas.
 - d) Uppgift om garantitid i enlighet med följande krav:
 - ”Sista användningsdag...” följt av ett datum för foder som på grund av nedbrytningsprocesser är lättfördärliga.
 - ”Bäst före ...” följt av en månadsangivelse för andra foder.

Om tillverkningsdatum anges kan datumet även anges som ”... (dagar eller månader) efter tillverkningsdatum”.
 - e) En förteckning över de foderråvaror som ingår i blandningen, med rubriken ”Sammansättning”, och namnet på respektive råvara i fallande ordning efter vikt. I råvaruförteckningen kan viktprocent anges.
 - f) Den obligatoriska beteckning som avses i kapitel II i bilaga V eller VI.

2. Avseende den förteckning som avses i punkt 1 e ska följande krav gälla:
- (a) En foderråvaras namn och viktprocent ska anges om dess förekomst nämns eller betonas i märkningen genom ord, bild eller grafik.
 - b) Om viktprocenten för en foderråvara som ingår i en foderblandning för livsmedelsproducerande djur inte anges i märkningen, ska tillverkaren på begäran lämna uppgifter om den kvantitativa sammansättningen i intervallet $\pm 15\%$ av värdet enligt fodersammansättningen, såvida sådan information inte anses kommersiellt känslig och det skulle innebära intrång på dennes immateriella rättigheter.
 - c) Vad gäller foderblandningar avsedda för icke livsmedelsproducerande djur kan foderråvarans särskilda namn ersättas med namnet på den kategori råvaran tillhör.
3. För tillämpningen av punkt 2 c ska kommissionen upprätta en förteckning över foderråvarukategorier som kan användas istället för namnen på individuella foderråvaror vid märkning av foder för icke livsmedelsproducerande djur.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll som avses i artikel 29.4.

Artikel 18

Ytterligare märkningskrav för foder avsett för särskilda näringsbehov

Utöver de allmänna obligatoriska krav som fastställs i artiklarna 15 och 16 eller i artikel 17 ska märkning av foder avsett för särskilda näringsbehov även omfatta följande:

- a) Uttrycket ”dietfoder”, som bara får användas för foder avsett för särskilda näringsbehov, ska finnas bredvid foderbeteckningen enligt artikel 15 a.
- b) De uppgifter som krävs för respektive avsett användningsområde i kolumn 1, 2, 3, 4, 5 och 6 i den förteckning som avses i artikel 9.
- c) Angivande om att en näringsexpert bör rådfrågas innan fodret används, och innan det används under längre tid.

Artikel 19

Ytterligare märkningskrav för husdjursfoder

På etiketten till husdjursfoder ska ett gratistelefonnummer anges som kunden kan använda för att, utöver de obligatoriska uppgifterna, få information om

- a) eventuella fodertillsatser i fodret, och

- b) de foderråvaror som ingår, och som betecknas med kategori enligt artikel 17.2 c.

Artikel 20

Ytterligare märkningskrav för förorenat foder

1. Utöver de krav som fastställs i artiklarna 15, 16, 17 och 18 ska foder som innehåller högre nivåer främmande ämnen än vad som är tillåtet enligt direktiv 2002/32/EG märkas med ”foder med alltför höga nivåer av ... (beteckning av det främmande ämnet i enlighet med bilaga I till direktiv 2002/32/EG), endast avsett för godkända avgiftningsanläggningar”. Godkännande av sådana anläggningar ska grundas på artikel 10.2 eller 10.3 i förordning (EG) nr 183/2005.
2. Om avsikten är att minska eller undanröja föroreningen genom rening ska fodret märkas med texten ”foder med alltför höga nivåer av ... (beteckning av det främmande ämnet i enlighet med bilaga I till direktiv 2002/32/EG), får endast användas som foder efter lämplig rening”.

Artikel 21

Undantag

1. De uppgifter som avses i artikel 15 c, d och e samt artikel 16.2 behövs inte i de fall köparen före en transaktion skriftligen har angett att han/hon inte behöver uppgifterna. En transaktion kan bestå av flera leveranser.
2. På förpackat foder kan de uppgifter som avses i artikel 15 c, d och e samt artikel 17.1 c, d och e anges på förpackningen utanför den etikett som avses i artikel 14.1. I sådana fall ska det påpekas var uppgifterna finns.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av bilaga I till förordning (EG) nr 183/2005 ska de uppgifter som avses i artikel 15 c, d och e samt artikel 16.2 i denna förordning inte vara obligatoriska för foderråvaror som inte innehåller fodertillsatser, med undantag av konserveringsmedel och ensileringstillsatser, och som framställs och levereras av ett foderföretag i enlighet med artikel 5.1 i förordning (EG) nr 183/2005 till en foderanvändare i råvaruproduktion för användning i den egna verksamheten.
4. De obligatoriska beteckningar som avses i artikel 17.1 f krävs inte för blandningar av hela sädeskorn och frön.
5. Vad gäller foderblandningar som består av högst tre foderråvaror ska de uppgifter som avses i artikel 17.1 a och b inte vara obligatoriska om det klart framgår av beskrivningen vilka foderråvaror som använts.

6. För kvantiteter som inte överstiger 20 kg foderråvara eller foderblandning avsedda för slutanvändare som säljs i lösvikt kan köparen få de uppgifter som avses i artiklarna 15, 16 och 17 genom lämpligt anslag vid inköpsstället. I sådana fall ska de uppgifter som avses i artiklarna 15 a och 16.1 eller artikel 17.1 a och b ges kunden skriftligen, senast på fakturan.
7. För kvantiteter husdjursfoder som inte överstiger dagsbehovet för respektive djurras och som säljs i förpackningar med flera behållare kan de uppgifter som avses i artikel 15 b, c och f samt artikel 17.1 c, e och f ges enbart på förpackningen och inte på varje enskild behållare.
8. Genom undantag från bestämmelserna i denna förordning får medlemsstaterna tillämpa nationella bestämmelser för foder för djur som hålls för vetenskapliga eller experimentella ändamål, förutsatt att det av märkningen tydligt framgår vad fodret är avsett för. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål informera kommissionen om sådana bestämmelser.

Artikel 22

Frivillig märkning

1. Utöver de obligatoriska märkningskraven kan märkning av foderblandningar också innehålla frivilliga uppgifter, förutsatt att de allmänna principer som fastställs i artikel 11 respekteras.
2. Den frivilliga märkningen får enbart omfatta följande uppgifter:
 - a) Valfria beteckningar enligt bilagorna V och VI.
 - b) Tillverkningsland.
 - c) Beskrivning av eller namn på produkten.
 - d) Uppgift om fodrets fysiska tillstånd eller speciell bearbetning som det genomgått.
 - e) Vattenhalt.
 - f) Tillverkningsdatum.
 - g) Särskilda lagringskrav.
 - h) Pris.
3. Kommissionen får ändra den lista över uppgifter som fastställs i punkt 2.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll som avses i artikel 29.4.

Artikel 23
Förpackning

1. Foder får bara släppas ut på marknaden i slutna förpackningar eller behållare. Förpackningar och behållare ska förslutas på ett sådant sätt att förslutningen förstörs och inte kan återanvändas när förpackningen eller behållaren öppnas.
2. Genom undantag från punkt 1 får följande foder släppas ut på marknaden i lösvikt eller i ej förslutna förpackningar eller behållare:
 - a) Foderråvaror.
 - b) Foderblandningar som enbart innehåller säd, frön eller hela frukter.
 - c) Foderblandningar för leverans till annan tillverkare av foderblandningar.
 - d) Foderblandningar för leverans direkt till användare.
 - e) Foderblandningar för leverans från tillverkare av foderblandningar till förpackningsföretag.
 - f) Kvantiteter foderblandningar på högst 50 kg som är avsedda för slutanvändaren och tas direkt från en förseglad förpackning eller behållare.
 - g) Block eller slickstenar.

Artikel 24
Ompackning

1. Om ett foderparti delas upp ska de obligatoriska märkningsuppgifter som föreskrivs i denna förordning, tillsammans med en hänvisning till det ursprungliga partiet, upprepas på varje förpackning eller behållare eller dokument som medföljer varje del av partiet.
2. Om sammansättningen av ett foder ändras efter det att fodret har släppts ut på marknaden ska de obligatoriska märkningsuppgifterna anpassas i enlighet med detta, och det är det livsmedelsföretag som genomfört ändringen som ansvarar för att märkningen ändras.

Kapitel 5

Gemenskapsförteckning över foderråvaror och gemenskapsriktlinjer för god märkningspraxis

Artikel 25

Gemenskapsförteckning över foderråvaror

1. En gemenskapsförteckning över foderråvaror (nedan kallad *förteckningen*) ska upprättas som ett hjälpmedel för att förbättra märkningen av foder. För varje foderråvara som förtecknas ska följande uppgifter finnas:
 - a) Namn.
 - b) Identifieringsnummer.
 - c) En beskrivning av foderråvaran, inklusive uppgifter om tillverkningsprocess i tillämpliga fall.
 - d) Särskilda uppgifter om den näringsmässiga sammansättningen som ska ingå i märkningen enligt artikel 16.2.
 - e) En ordlista med definitioner av de olika processer och tekniska uttryck som används.
2. De första posterna i förteckningen ska vara de som förtecknas i del B i bilagan till direktiv 96/25/EG och i bilagan till direktiv 82/471/EEG enligt det förfarande som fastställs i artikel 29.2
3. Det förfarande som fastställs i artikel 27 ska gälla för ändringar av förteckningen.
4. Bestämmelserna i denna artikel ska gälla utan att det påverkar de säkerhetskrav som fastställs i artikel 4 i denna förordning.

Artikel 26

Gemenskapsriktlinjer för god märkningspraxis

1. Kommissionen ska uppmuntra utarbetandet av två gemenskapsriktlinjer för god märkningspraxis (nedan kallade *riktlinjerna*), en för husdjursfoder och en för foder för livsmedelsproducerande djur. De ska gälla den frivilliga märkning som avses i artikel 22 och fungera som hjälp för att förbättra märkningen.
2. Det förfarande som fastställs i artikel 27 ska gälla för utarbetande och eventuella ändringar av riktlinjerna.

Artikel 27
Utarbetande av förteckning och riktlinjer

1. Förteckningen och riktlinjerna ska, där de utarbetas, efter behov utvecklas och ändras av eller i samråd med lämpliga företrädare för den europeiska foderbranschen och
 - a) i samråd med andra berörda parter, t.ex. foderanvändare,
 - b) i samarbete med behöriga myndigheter i medlemsstaterna och, där så är lämpligt, med myndigheten,
 - c) med beaktande av relevanta erfarenheter av yttranden från myndigheten samt utvecklingen på det vetenskapliga och tekniska området.
2. Kommissionen ska godkänna förteckningen, utkastet till riktlinjer och utkast till ändringar av dessa i enlighet med det förfarande som avses i artikel 29.2, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - a) Förteckningen och riktlinjerna har utarbetats i enlighet med punkt 1.
 - b) Innehållet är praktiskt genomförbart för de relevanta sektorerna i hela gemenskapen.
 - c) De är lämpliga med tanke på de mål som ska uppnås.
3. Kommissionen ska offentliggöra titlar på och referenser till förteckningen och riktlinjerna i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

Kapitel 6
Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 28
Ändring av bilagor samt tillämpningsbestämmelser

1. Kommissionen får ändra bilagorna I till VI för att anpassa dem till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar i denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll som avses i artikel 29.4.
2. Tillämpningsåtgärder som är nödvändiga för att tillämpa denna förordning ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.3.

Artikel 29
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, som inrättats genom artikel 58 i förordning (EG) nr 178/2002 (nedan kallad *kommittén*).
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 30
Ändring av förordning (EG) nr 1831/2003

Artikel 16 i förordning (EG) nr 1831/2003 ska ändras på följande sätt:

1. Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

a) Led d ska ersättas med följande:

”d) I förekommande fall, godkännandenumret enligt artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 för den anläggning som tillverkar fodertillsatsen eller förblandningen eller släpper ut den på marknaden.*

* EGT L 35, 8.2.2005, s. 1.”

b) Följande stycke ska läggas till:

”För förblandningar ska leden b, d, e och g inte gälla de fodertillsatser som ingår.”

2. Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Förutom den information som anges i punkt 1 ska förpackningar eller behållare till fodertillsatser som hör till en funktionell grupp som anges i bilaga III eller en förblandning som innehåller en fodertillsats som tillhör en funktionell grupp som anges i bilaga III vara försedda med den information som anges i den bilagan på ett synligt, läsbart och outplånligt sätt.”

3. Punkt 4 skall ersättas med följande:

- ”4. För förblandningar ska ordet ”Förblandning” (med versaler) finnas i märkningen och för foderråvaror ska bärarsubstansen anges i enlighet med artikel 17.1 e i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../.... [om utsläppande på marknaden och användning av foder]*.

* EUT L ...”

Artikel 31 Upphävande

Direktiven 79/373/EEG, 80/511/EEG, 82/471/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska betraktas som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 32 Påföljder

Medlemsstaterna ska fastställa regler om ekonomiska påföljder vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att reglerna tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa bestämmelser senast [tillämpningsdatum] och ska utan dröjsmål meddela eventuella ändringar som påverkar bestämmelserna.

Artikel 33 Övergångsbestämmelser

Övergångsbestämmelser ska antas enligt förfarandet i artikel 29.3.

Artikel 34 Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft [den tjugonde dagen] efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med tolv månader efter den dag då den offentliggjordes.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

TEKNISKA BESTÄMMELSER OM ORENHETER, MJÖLKNÄRING, FODERRÅVAROR FÖR BINDNING ELLER DENATURERING, MÄNGD ASKA OCH VATTENHALT ENLIGT ARTIKEL 4

1. Foderråvaror måste, enligt den praxis för god tillverkning som fastställs i förordning (EG) nr 184/2005, vara fria från kemiska orenheter från tillverkningsprocessen och från processhjälpmedel, såvida inte ett maxinnehåll fastställts i den förteckning som avses i artikel 25.
2. Foderråvarans botaniska renhet ska vara minst 95 %, såvida inte en annan nivå har fastställts i den förteckning som avses i artikel 25. Till botaniska orenheter hör orenheter från växtmaterial utan negativ effekt på djur, t.ex. halm och frön av andra odlade arter eller ogräs. Halten av botaniska orenheter som rester av andra oljehaltiga frön eller frukter från tidigare tillverkningsprocesser får inte överstiga 0,5 % för varje typ av oljehaltiga frön eller frukter.
3. Järnnivån i mjölknäring för kalvar som väger högst 70 kg ska vara minst 30 milligram per kilo helfoder med en vattenhalt på 12 %.
4. Även om en foderråvara används som binde- eller denatureringsmedel för andra råvaror kan produkten anses vara en foderråvara. Namn, typ och mängd foderråvara som använts måste framgå av märkningen. Om en foderråvara används som bindemedel för en annan foderråvara ska råvaran inte utgöra mer än 3 % av den totala vikten.
5. Mängden aska som inte kan lösas i saltsyra ska inte överstiga 2,2 % av torrsubstansen. Denna gräns på 2,2 % får dock överstigas för
 - foderråvaror,
 - foderblandningar som innehåller godkända mineralbindemedel,
 - mineralfoderblandningar,
 - foderblandningar som innehåller minst 50 % biprodukter av ris eller sockerbetor,
 - foderblandningar avsedda för odlad fisk som innehåller minst 15 % fiskmjöl,förutsatt att mängden anges i märkningen.

6. Förutsatt att inga andra nivåer fastställs i bilaga III eller i den förteckning som avses i artikel 25 måste vattenhalten anges om den överstiger
- 5 % för mineralfoder som inte innehåller några organiska ämnen,
 - 7 % för mjölknäring och andra foderblandningar som till 40 % eller mer består av en mjölkprodukt,
 - 10 % för mineralfoder som innehåller organiska ämnen,
 - 14 % för andra foder.

BILAGA II

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM MÄRKNING SOM AVSES I ARTIKEL 11.4

1. De halter som anges ska hänföra sig till vikten på foderråvaran om inte annat sägs.
2. Förteckningen över fodertillsatser ska föregås av rubriken "tillsatser per kg".
3. Datumangivelser ska göras i ordningen dag, månad, år, såvida inget annat anges i märkningen.
4. Synonyma uttryck på vissa språk:
 - a) På tyska kan beteckningen "Futtermittel-Ausgangserzeugnis" ersättas med "Einzelfuttermittel", på grekiska kan "πρώτη ύλη ζωοτροφών" ersättas med "απλή ζωοτροφή" och på italienska kan "materie prime per alimenti degli animali" ersättas med "mangime semplice".
 - b) För husdjursfoder ska följande uttryck vara tillåtna: På nederländska "samengesteld voeder"; på engelska "pet food"; på ungerska "állateledel"; på italienska "alimento"; på polska "karma"; på slovenska "hrane za hišne živali" och på spanska "alimento".
5. I instruktionerna för korrekt användning av tilläggsfoder som innehåller mer tillsatser än de tillåtna maxnivåerna för helfoder ska maxmängden tilläggsfoder per djur och dag anges i gram eller kilo.
6. Utan att det påverkar de analysmetoder som används får uttrycket "råprotein" ersättas med "protein", "råoljor och råfetter" ersättas med "fettinnehåll" och "råaska" ersättas med "förbrända rester" eller "oorganiskt material".

BILAGA III

GRÄNSVÄRDEN FÖR MÄRKNING AV FODERRÅVAROR OCH FODERBLANDNINGAR ENLIGT ARTIKEL 11.5

1. De gränsvärden som fastställs i denna bilaga omfattar tekniska och analytiska avvikelser. När analytiska gränsvärden som omfattar mätosäkerheter och procedurvariationer fastställts på gemenskapsnivå bör de värden som fastställs i punkt 2 anpassas så att endast de tekniska gränsvärdena omfattas.
2. Om sammansättningen av en foderråvara eller en foderblandning visar sig avvika från uppgifterna i märkningen på ett sådant sätt att dess värde minskas ska följande gränsvärden vara tillåtna:
 - a) För råprotein, socker, stärkelse och inulin:
 - 3 enheter för de halter som deklarerats vara minst 30 %,
 - 10 % av deklarerade halter för halter som deklarerats vara minst 10 % men högst 30 %,
 - 1 enhet för deklarerade halter som understiger 10 %.
 - b) För växttråd, råolja och råfett:
 - 2,2 enheter för de halter som deklarerats vara minst 15 %,
 - 15 % av deklarerade halter för halter som deklarerats vara minst 5 % men högst 15 %,
 - 0,8 enheter för halter som deklarerats understiga 5 %.
 - c) För vatten, råaska, aska olöslig i saltsyra och klorid uttryckt som NaCl, total fosfor, natrium, kalciumkarbonat, kalcium, magnesium, syratol och beståndsdelar olösliga i petroleumeter:
 - 1,5 enheter för de halter (värden) som deklarerats vara minst 15 % (15),
 - 10 % av den deklarerade halten (värde) för deklarerade halter (värden) på minst 2 % (2) och högst 15 % (15),
 - 0,2 enheter för de halter (värden) som deklarerats understiga 2 % (2).
 - d) För energivärdet 5 % och för proteinvärdet 10 %.

e) För fodertillsatser²⁵:

- 10 % om den deklarerade halten är 1000 enheter eller mer,
- 100 enheter för deklarerade halter på mer än 500 enheter men mindre än 1000 enheter,
- 20 % av den deklarerade halten för mer än 1 enhet men mindre än 500 enheter,
- 0,2 enheter för deklarerade halter på mer än 0,5 enheter men mindre än 1 enhet,
- 40 % av den deklarerade halten på mindre än 0,5 enheter.

Dessa gränsvärden gäller också maxnivåerna för fodertillsatser i foderblandningar.

3. Så länge de fastställda maxnivåerna för fodertillsatser inte överskrids får avvikelser från de deklarerade halterna vara tre gånger de gränsvärden som fastställs i punkt 2.
4. För fodertillsatser som tillhör gruppen mikroorganismer ska det övre gränsvärdet vara detsamma som den fastställda maxnivån.

²⁵ 1 enhet i detta stycke betyder 1 mg, 1000 IU, 1×10^9 CFU eller 100 enzymaktivitetsenheter för respektive fodertillsats.

BILAGA IV

OBLIGATORISKA MÄRKNINGSUPPGIFTER FÖR FODERRÅVAROR ENLIGT ARTIKEL 16.1

	Foderråvara bestående av	Obligatorisk märkningsuppgift
1.	Foder, inbegripet grovfoder	<i>Råprotein, om > 10 % Växtråd</i>
2.	Korn av säd	
3.	Produkter och biprodukter av korn av säd	<i>Stärkelse, om > 20 % Råprotein, om > 10 % Råolja och råfett, om > 5 % Växtråd</i>
4.	Oljehaltiga frön eller frukter	
5.	Produkter eller biprodukter av oljehaltiga frön eller frukter	<i>Råprotein, om > 10 % Råolja och råfett, om > 5 % Växtråd</i>
6.	Frön från grönsaker	
7.	Produkter och biprodukter av frön från grönsaker	<i>Råprotein, om > 10 % Växtråd</i>
8.	Rotknölar och rötter	
9.	Produkter och biprodukter av rotknölar och rötter	<i>Stärkelse Växtråd Aska olöslig i HCl, om > 3,5 %</i>
10.	Produkter och biprodukter vid bearbetning av sockerbetor	<i>Växtråd, om > 15 % Totalt socker uttryckt i sackaros Aska olöslig i HCl, om > 3,5 %</i>
11.	Produkter och biprodukter vid bearbetning av sockerrör	<i>Växtråd, om > 15 % Totalt socker uttryckt i sackaros</i>
12.	Andra frön och frukter, deras produkter och biprodukter	<i>Råprotein Växtråd Råolja och råfett, om > 10 %</i>
13.	Andra växter, deras produkter och biprodukter	<i>Råprotein, om > 10 % Växtråd</i>
14.	Produkter och biprodukter av mjölk	<i>Råprotein Vattenhalt, om > 5 % Laktos, om > 10 %</i>
15.	Produkter och biprodukter av landdjur	<i>Råprotein, om > 10 % Råolja och råfett, om > 5 % Vattenhalt, om > 8 %</i>
16.	Fisk, andra vattendjur, deras produkter och biprodukter	<i>Råprotein, om > 10 % Råfett, om > 5 % Vattenhalt, om > 8 %</i>
17.	Mineraler	<i>Kalcium Natrium Fosfor Andra relevanta mineraler</i>
18.	Diverse	<i>Råprotein, om > 10 % Växtråd Råolja och råfett, om > 10 % Stärkelse, om > 30 % Totalt socker uttryckt i sackaros, om > 10 % Aska olöslig i HCl, om > 3,5 %</i>

BILAGA V

MÄRKNINGSUPPGIFTER FÖR LIVSMEDELSPRODUCERANDE DJUR

Kapitel I: Fodertillsatser som avses i artiklarna 15 f och 22.2

1. Följande fodertillsatser ska förtecknas med namn, tillsatt mängd, identifieringsnummer och namn på funktionsgrupp i enlighet med bilaga I till förordning (EG) nr 1831/2003 alternativt kategori för koccidiostatika eller histomonostatika:
 - a) Tillsatser för vilka maxnivå fastställts.
 - b) Tillsatser som hör till någon av kategorierna ”zootekniska tillsatser” eller ”koccidiostatika eller histomonostatika”.
 - c) Tillsatser som hör till den funktionella gruppen ”urinämne och derivat därav” i kategorin ”näringstillsatser” enligt bilaga I till förordning (EG) nr 1831/2003.
2. Fodertillsatser som inte nämns i punkt 1 är det frivilligt att ange, i samma form eller delvis.
3. Det foderföretag som släpper ut fodret på marknaden ska på kundens begäran informera om vilka fodertillsatser som ingår men som inte nämns i punkt 1.
4. Om en näringstillsats som avses i bilaga I till förordning (EG) nr 1831/2003 frivilligt anges i märkningen ska det anges hur stor mängd som ingår.
5. Om en tillsats tillhör fler än en funktionell grupp ska den grupp som motsvarar dess huvudsakliga funktion i fodret i fråga anges.

Kapitel II: Analytiska beståndsdelar i enlighet med artiklarna 17.1 f och 22.2

Foder	Analytiska beståndsdelar och nivåer	Art eller kategori av livsmedelsproducerande djur	
		Obligatorisk märkning	Frivillig märkning
Helfoder	- Råprotein - Växttråd - Råolja och råfett: - Råaska - Stärkelse - Totalt socker uttryckt i sackaros - Totalt socker med stärkelse - Energivärde* - Proteinvärde* - Fiberfraktioner - Lysin - Metionin - Andra aminosyror - Vitaminer - Spårelement - Kalcium - Natrium - Fosfor - Kalium - Magnesium	Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Svin och fjäderfä Svin och fjäderfä	Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Idisslare Andra arter än svin och fjäderfä Andra arter än svin och fjäderfä Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter
Tilläggsfoder – mineral	- Råprotein - Växttråd - Råolja och råfett - Råaska - Stärkelse - Totalt socker uttryckt i sackaros - Totalt socker med stärkelse - Energivärde* - Proteinvärde* - Fiberfraktioner - Lysin - Metionin - Andra aminosyror - Vitaminer - Spårelement - Kalcium - Natrium - Fosfor - Kalium - Magnesium	Svin och fjäderfä Svin och fjäderfä Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Idisslare Idisslare	Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Idisslare Andra arter än svin och fjäderfä Andra arter än svin och fjäderfä Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter

BILAGA VI

MÄRKNINGSUPPGIFTER FÖR ICKE LIVSMEDELSPRODUCERANDE DJUR

Kapitel I: Fodertillsatser som avses i artiklarna 15 f och 22.2

1. Följande fodertillsatser ska förtecknas med namn eller identifieringsnummer, tillsatt mängd och namn på funktionsgrupp i enlighet med bilaga I till förordning (EG) nr 1831/2003 alternativt kategori för koccidiostatika eller histomonostatika.
 - a) Tillsatser för vilka maxnivå fastställts.
 - b) Tillsatser som hör till någon av kategorierna ”zootekniska tillsatser” eller ”koccidiostatika eller histomonostatika”.
 - c) Tillsatser som hör till den funktionella gruppen ”urinämne och derivat därav” i kategorin ”näringstillsatser” enligt bilaga I till förordning (EG) nr 1831/2003.
2. Fodertillsatser som inte nämns i punkt 1 är det frivilligt att ange, i samma form eller delvis.
3. Om en näringstillsats som avses i bilaga I till förordning (EG) nr 1831/2003 frivilligt anges i märkningen ska det anges hur stor mängd som ingår.
4. Om en tillsats tillhör fler än en funktionell grupp ska den grupp som motsvarar dess huvudsakliga funktion i fodret i fråga anges.

Kapitel II: Analytiska beståndsdelar i enlighet med artiklarna 17.1 f och 22.2

Foder	Analytiska beståndsdelar och nivåer	Art eller kategori av icke livsmedelsproducerande djur	
		Obligatorisk märkning	Frivillig märkning
Helfoder	- Protein - Dietfibrer - Råolja och råfett - Råaska - Stärkelse - Totalt socker uttryckt i sackaros - Totalt socker med stärkelse - Energivärde* - Aminosyror - Vitaminer - Spårelement - Kalcium - Natrium - Fosfor - Kalium - Magnesium	Katter och hundar Katter och hundar Katter och hundar Katter och hundar Katter och hundar	Andra arter än katter och hundar Andra arter än katter och hundar Andra arter än katter och hundar Andra arter än katter och hundar Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter
Tilläggsfoder – mineral	- Protein - Dietfibrer - Råolja och råfett - Råaska - Stärkelse - Totalt socker uttryckt i sackaros - Totalt socker med stärkelse - Energivärde* - Aminosyror - Vitaminer - Spårelement - Kalcium - Natrium - Fosfor - Kalium - Magnesium	Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter	Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter
Tilläggsfoder – övriga	- Protein - Dietfibrer - Råolja och råfett - Råaska - Stärkelse - Totalt socker uttryckt i sackaros - Totalt socker med stärkelse - Energivärde* - Aminosyror - Vitaminer - Spårelement - Kalcium - Natrium - Fosfor - Kalium - Magnesium	Katter och hundar Katter och hundar Katter och hundar Katter och hundar Katter och hundar Katter och hundar	Andra arter än katter och hundar Andra arter än katter och hundar Andra arter än katter och hundar Andra arter än katter och hundar Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter Samtliga djurarter

BILAGA VII

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 79/373/EEG	Direktiv 96/25/EEG	Andra rättsakter: Direktiven 80/511/EEG(1), 82/471/EEG(2), 93/74/EEG(3) eller 93/113/EG(4)	Denna förordning
-	-	-	Artikel 1
Artikel 1	Artikel 1	(2), (4): Artikel 1 (3): Artikel 4	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 2	(2), (3): Artikel 2	Artikel 3
-	-	-	Artikel 4.1
Artikel 3	Artikel 3	(3): Artikel 1.2	Artikel 4.2
	Artikel 4		Artikel 4.3
-	-	-	Artikel 5.1
Artikel 12		(3): Artikel 10.2	Artikel 5.2
Artikel 10a.3	Artikel 11 b	(2): Artikel 8	Artikel 6
-	-	-	Artikel 7
-	-	-	Artikel 8
		(3): Artikel 3	Artikel 9
		(3): Artikel 6	Artikel 10
Artikel 5e			Artikel 11.1
Artikel 5.2	Artikel 5.1	(2): Artikel 5.2	Artikel 11.2
-	-	-	Artikel 11.3
Artikel 5.6	Artiklarna 4 och 6.4		Artikel 11.4
Artikel 6	Artikel 4		Artikel 11.5
Artikel 5.1	Artikel 5.1		Artikel 12
Artikel 5e	Artikel 5.2	(3): Artikel 5.6	Artikel 13
Artikel 5.1, artikel 11	artikel 5.1, artikel 9		Artikel 14
Artiklarna 5.1 och 5.5 c	Artikel 5.1	(4): Artikel 7.1 e och direktiv 70/524/EEG: artikel 16	Artikel 15

	Artikel 5.1 c och d, artikel 7		Artikel 16
Artikel 5.1, artikel 5c och 5d			Artikel 17.1
-	-	-	Artikel 17.2
Artikel 5c.3			Artikel 17.3
		(3): Artiklarna 5.1, 5.4, 5.7 och 6 a	Artikel 18
-	-	-	Artikel 19
	Artikel 8		Artikel 20
	Artikel 6.1 a		Artikel 21.1
Artikel 5.5 d			Artikel 21.2
	Artikel 6.3 a		Artikel 21.3
Artikel 5.5 b			Artikel 21.4
Artikel 5.5 a			Artikel 21.5
Artikel 5.2	Artiklarna 5.3, 6.1 b		Artikel 21.6
-	-	-	Artikel 21.7
Artikel 14 c			Artikel 21.8
Artikel 5.3, 5c.4 och 5e	Artikel 5.2		Artikel 22
Artikel 4.1		(1): Artikel 1	Artikel 23
	Artikel 5.4		Artikel 24
-	-	-	Artikel 25
-	-	-	Artikel 26
-	-	-	Artikel 27
Artikel 10	Artikel 11		Artikel 28
Artikel 13	Artikel 13	(2): Artiklarna 13 och 14 (3): Artikel 9	Artikel 29
-	-	-	Artikel 30
-	-	-	Artikel 31
-	-	-	Artikel 32
-	-	-	Artikel 33

-	-	-	Artikel 34
Bilagan del A (2), (3), (4)	Bilagan del A (II), (VI)		Bilaga I
Bilagan del A 1 och artikel 5.6	Artikel 6.4		Bilaga II
Bilagan del A (5), (6)	Bilagan del A (VII)		Bilaga III
	Bilagan del C		Bilaga IV
Bilagan del B			Bilaga V
Bilagan del B			Bilaga VI